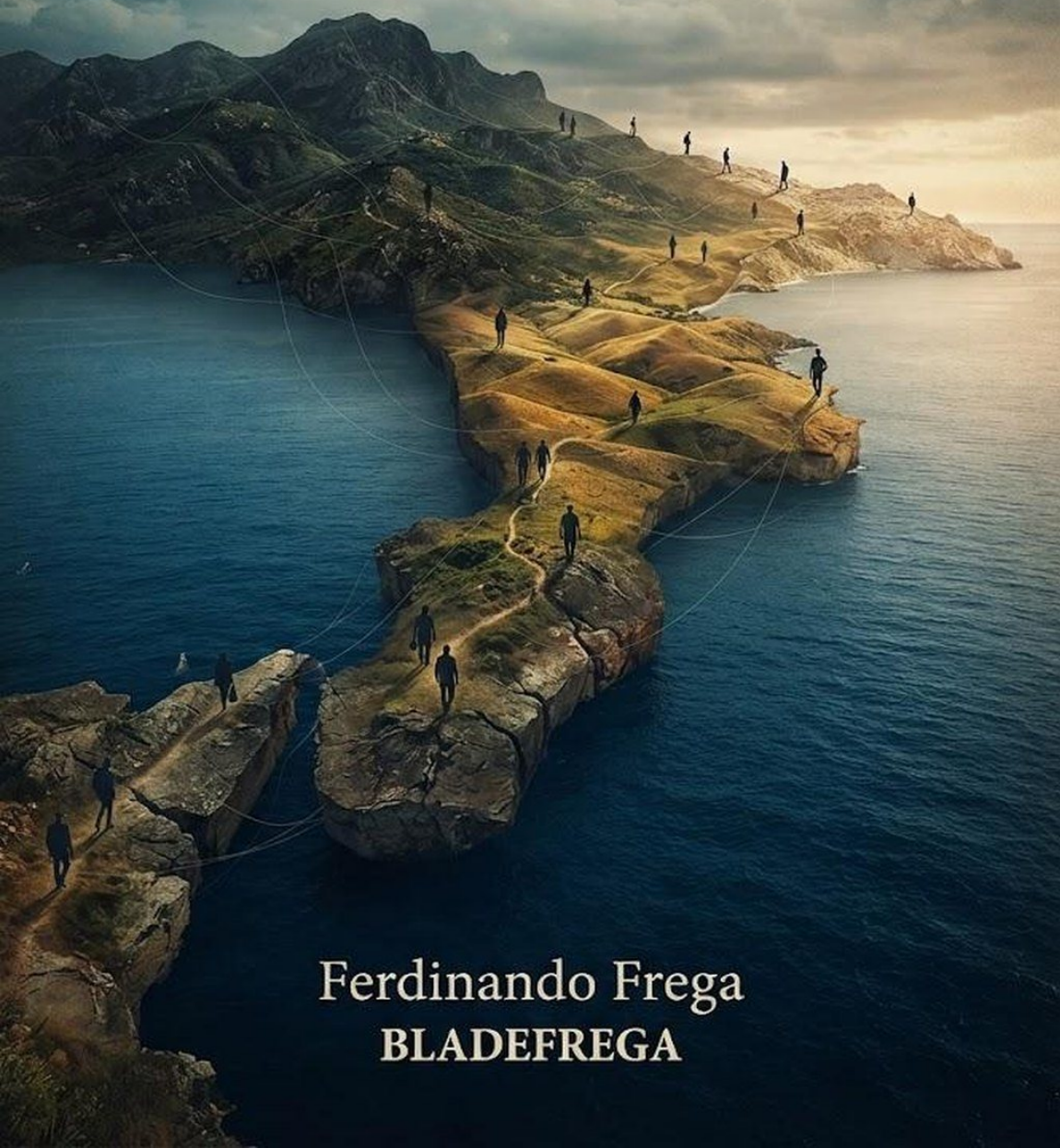

CALABRIA

(SOUTH ITALY)

A Permanent State of Mind

Ferdinando Frega
BLADEFREGA

KALABRÍA (SUÐUR-ÍTALÍA)

THE FAMILY · 09

Samkvæmt nýjustu upplýsingum sem ganga á vefnum var þessi landspilda eitt sinn tengd því sem nú er Sardinía, fyrir milljónum ára, þegar Ítalía hafði enn ekki tekið á sig sína frægu stígvéslögun.

Síðan kom flekahreyfing í átt að Afríku, jarðskjálftar, fólksflutningar, fólk, metnaður, trúarbrögð og öll nauðsynleg andleg viðhorf. Að lokum varð aðskilnaðurinn, og Kalabría varð tá Ítalíu, föst við stígvéslaga skaga. Oddmjótt stígvél, mætti bæta við: sú tegund skófatnaðar sem notuð er þegar einhver þarf spark í rassinn, þótt margir þrjóskist við að kalla það kvenlegan glæsileika.

En hvaða fólk er þetta?

Skoðum það vandlega, því að það sem vantar er ekki saga Kalabríu heldur hugmynd um kalabrísku þjóðina og uppruna hennar.

Byggingargreining mín byggir eingöngu á reynslu. Ég hef enga akademíska gráðu, ekkert stofnanavald og enga vísindalega vottun fyrir því sem ég ætla að segja. Ég er hvorki prófessor né fræðimaður.

Ég greini einfaldlega frá staðreyndum eins og ég hef séð þær og þekkingu eins og ég hef aflað hennar.

Þetta tvennt sem þarfnast hvorki staðfestingar né umsagna.

Og aðeins sannleikann.

Ahahahah.

Héruðin þrjú sem í upphafi mynduðu Kalabríu, Cosenza í norðri, Catanzaro í miðjunni og Reggio Calabria í suðri, sýndu strax djúpstæðan mun á skapgerð, menningu og félagslegri hegðun.

Í norðri, umhverfis Cosenza, býr þjóð þorpa og fjalla. Þjóð sem gerði sannfæringu og tryggð við heimabyggðina að blaði. Fólk sem þróaði með sér einstaka hæfni til að sýna fram á, sannfæra og láta líta út fyrir að það skipti máli.

Þaðan komu margir þeirra manna sem mótuðu stjórnmal Kalabríu síðustu sjötíu ár.

Þeir söfnuðu atkvæðum úr hverju horni Kalabríu. Þeir kunnu að selja sjálfa sig jafnvel þegar þeir höfðu lítið að selja.

Svolítið eins og ég.

Ahahahah.

Í miðjunni er Catanzaro, þjóð hæða, verslunar og hreyfanleika.

Sagan segir að í upphafi hafi verið tvær byggðir, CATA og ZARO, aðskildar af brú. Síðan giftust börn höfðingjanna tveggja, og borg varð til.

Hvort það er satt eða ekki skiptir engu máli.

Verslun varð náttúruauðlind þeirra.

Framtakssemi varð eðlisávísun.

Enn þann dag í dag er í DNA þeirra hæfni til að koma auga á tækifæri, semja um aðstæður og breyta stöðu mála í efnahagslegt verðmæti.

Tækifæri og tækifærismennska eru frændsystkin. Bæði tilheyra sömu efnahagslegu fjölskyldunni.

Þetta eru hinir sönnu athafnamenn Kalabríu.

Svo kemur suðrið.

Reggio Calabria.

Þjóð hafsins.

Í aldaraðir tók þar land hver sú siðmenning sem hugsast getur. Föníkíumenn, Ítalir, Sikileyingar, kaupmenn, herir, draumóramenn, ævintýramenn, landvinningamenn og verslunarmenn.

Margir komu í von um landvinninga.

Margir uppgötvuðu að fólkið sem þegar bjó þar hafði undirbúið viðeigandi móttökur.

Íbúi Reggio þróaði með sér einstaka hæfileika: að geta sameinað stjórnmal, viðskipti, fjölskyldutengsl, persónuleg áhrif og yfirráð yfir landsvæði í samofin valdakerfi.

Stundum gat þessi hæfni af sér stofnanir, fyrirtæki og velgengni í viðskiptum.

Stundum gat hún af sér annars konar valdakerfi sem störfuðu eftir eigin rökum og reglum.

Hvort sem maður elskar þá eða hatar urðu þeir hluti af sögu héraðsins.

En þetta sama land er líka land snillinganna.

Þar var Raffaele Piria, einn mesti vísindahugur Kalabríu, en framlag hans til efnafræðinnar setti varanlegt mark á nútímavísindi. Samt kom viðurkenningin í gegnum lögmætiskerfi sem stjórnað var annars staðar.

Þar var Corrado Alvaro, rithöfundur, menntamaður og sögumaður, sem fékk heilar kynslóðir til að fella hug til orða sinna.

Og ótal aðrir.

Vísindamenn.

Listamenn.

Stjórnendur.

Athafnamenn.

Sérfræðingar.

Fólk sem náði árangri aðeins eftir að hafa yfirgefið Kalabríu.

Því að það er eitt af undarlegustu einkennum þessa lands.

Ef þú nærð árangri er það yfirleitt vegna þess að einhver utan Kalabríu kom fyrst auga á gildi þitt.

Ef þú ert aðeins talinn mikilvægur innan Kalabríu er fögnuðurinn yfirleitt skammvinnur.

Raunveruleikinn hefur þann sið að grípa inn í.

Mjög fljótt.

Ahahahah.

Ef til vill er þetta mesta þversögn Kalabríu.

Land ríkt af hæfileikum, en varfærið við að viðurkenna þá.

Land sem getur af sér afburðafólk, en er oft ófúst að votta það sjálft.

Land sem flytur út sitt besta fólk og flytur orðspor þess aftur inn heim.

Og samt, þrátt fyrir allt, er fólk bundið því.

Það fer.

Það gagnrýnir.

Það kvartar.

Það sver að það snúi aldrei aftur.

Og svo eyðir það restinni af ævinni í að tala um Kalabríu.

Og þá fer mann að gruna að Kalabaría sé ekki staður.

Hún er ástand.

Varanlegt hugarástand.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✂